

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

725.091

Szerző

Cím

Ami nincs

Hely

Idő

"1914"

Forrás:

Budai hírlap.

Személy

Bp.

1914 1/11.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Ami nincs!

Valaki, akinek mindig van mondani valója, — valaki, aki évtizedeken át vett részt a községi harcokban — valaki, akit régi személyes jóbarát-ság fűz a közmunkatanács tagjaihoz, — valaki, aki nem akar névvel szerepelni, nehogy e miatt a társadalmi érintkezés terén ellenségei legyenek — valaki, aki mégis fölöslegesen tartja az egész közmunkatanácsot — írja nekünk a következőket:

A közmunkák tanácsának 1912. évi jelentése nem nagy örömet szerez Budán, mert igazolja, hogy ez év folyamán alig történt valami a budai részek fejlesztése érdekében.

A jelentés az I. kerülettel kezdődik, de mondani valója nincs. A rég mult időkből táplálkozik, visszatekint a mult századokra és azt a következtetést vonja le, hogy a vár mindig a főuri világ otthona volt, ezért nem népesült be a multban és ezért nem fog benépesülni a jövőben sem oda kell törekedni, hogy a székesfőváros egyéb területéről — a zsidó élet által — kiszorított főuri világ ott találja meg neki való otthonát és meg is állapítja a jelentés, hogy főuraink tényleg igyekeznek is a várban ingatlanokat szerezni, de — el-

hallgatja, hogy az új tulajdonosok nem építenek történelmi típusban új főuri palotákat, s így a vár történelmi hivatásának emelése érdekében nem tesznek semmit.

A jelentés a II. kerületnek nem szentel külön fejezetet, csak a várral kapcsolatosan említi meg, hogy a várhegy oldalának rendezése még mindig csak a jövő, — talán a jövő — század zenéje, s ha a vár bástyáját köröskörül elfoglalják a mág-nások, ha az Esterházy hitbizomány főuri palotát épít a mostani magtár kinézésű épület helyén, az új paloták fenséges kilátását ne vonják el a vár oldalban emelt polgári házak. Csak hogy a főuraink a téli hónapokban sem laknak állandóan a várban — a polgárok pedig nem nagyon tülekednek, hogy a vároldalban bérkaszárnnyakat építsenek, a zsidó élet sem nagyon szorongatja a pesti oldalon a főurakat és így ráérnek még megszokni a várbeli otthont. A vároldal szabályozása így nem sürgős és várhat még egy gyengé századot. Ugyan ilyen nem sürgős jelentés szerint a Mátyás lépcsőne a Korvin-térig való meghosszabbítása. Ezt a tervet Schüle Frigye-tanár még 1902-ben nyújtotta be és az a lefolyt 12 év alatt csak egyet-

len lépést tett előre, nevezetesen a fővárosi közmunkák tanácsától el került a székesfőváros tanácsához. Ha tehát tovább is ilyen gyors lépésekben halad, hamar elmúlik a gyenge század.

A várral és ennek kapcsán a II. kerülettel is végezve áttér a jelentés a tabáni városrész szabályozására — ám új dolgot itt sem mond.

Tényleg a Tabán kisajátításán kívül nem is történt az 1912. év folyamán az I. kerületben semmi, de a hatóságok mégis sokat foglalkoztak ennek a kerületnek a jövőjével, jövő fejlesztésével; összeírtak, összerajzoltak egész könyvszekrényre való, feltétlenül érdekes és értékes dolgokat, de ugyan azon idő alatt, ugyan azok a hatóságok nem áldoztak a II. kerületnek egy eszmét, de sőt még csak fél árkus papirost sem, ellenben a kelletténél többet foglalkoztak a kerületet az anyagi romlásba taszító tervvel, a Lánchíd elzárásával.

A jelentés azután végig halad a II. kerület belterületén, továbbá a nyaralók, a családi házak építésére legalkalmasabb külterületén, de anélkül, hogy akár jobbra, akár balra

tekintene, ugyszólván bekötött szemmel megérkezik a III. kerület kies fekvésű, bár kőbányákkal majdnem a helyrehozhatatlanságig tönkre tett vidékére: — a Szépvölgybe, a Pál-völgybe és a szomszédos hegy lejtőjére, erre a családi otthonok építésére kiválólag alkalmas és ma még aránylag eléggé olcsó helyre. A szabályozási terv szerint ezt a vidéket 10—20 méter széles utak fogják szelni minden irányban és ha a székesfőváros törvényhatósága annak idejében egy tál lencséért ki nem adja kezéből a hatalmat, hogy a város területén a helyi közlekedést irányítsa, akkor itt lehetne megépíteni egyik legszebb fekvésű helyi vasutat a Margit-körut egyik alkalmas pontjából kiindulva a Rózsadomb lejtőjén a Törökvész dűlőbe és innen a Csátárka hágón át a Pál-völgybe, a Szépvölgybe, le egészen a Kiscelli utig, vagy akár a Vörösvári utcáig. Aki látta Genovának, vagy Algirnak magas fekvésű nyaraló helyeit és ezen magaslati helyek villamos vasuti hálózatát, amely helyek különben nem nyaralók, hanem minden időben egyformán lakott családi otthonok, annak nem lehet kétsége az iránt, hogy Budának ez a kies vidéke ilyen villamos vasutal be-

hálózza és az említett helyeken érvényes olcsó személy dijszabással, rövid évek alatt beépülne családi házakkal. Mert könnyebb eljutni a hatodik határba, mint Budapestnek legegészségesebb fekvésű helyeire, így azután mi a hegyvidékeinkkel lemaradunk, ellenben Szentmihály az ő szemétdombjaival, Rákospalota, Erzsébetfalva az ő homokbuckáival pedig fejlődik és halad.

Dicsekedik azzal is a jelentés, hogy hány helyi érdekű vasut létesítésénél járt közbe, mely a vidékekre vezetett, de mélyen elhallgat arról, hogy a budai hegyvidék vasut hálózatának fejlesztése kérdésében még (Hel. Köt. sűrgető, vagy indítványozó felszólalással sem tett egy picike kis lépést sem. A III. kerületre vonatkozó jelentés azzal ér véget, hogy a Pacsirtamező utcánál parkot építenek. Ez is a XXI. századnak szól, mert bizony a folyó században Óbudának ez a része valószínűleg nagyon könnyen tudja nélkülözni a parkot.

A tanács 1912. évről szóló meddő működését legjobban bizonyítja a jelentés végéhez fűzött részletes számadás. Ebben az esztendőben terjedék eladásokból összesen csak kettőszázezer koronát vett be a tanács, pedig a szabályozás folytán a közterület céljaira való vétel és terjedékek eladása a város építési forgalom fokmérője. A Margitsziget 1912. évi nyers bevétele alig ütötte meg a 250.000 koronát, s így ez az üzlet ma még nem valami jövedelmező vállalkozás, mert ez a bevétel jóformán fel is emésztődött. A sziget kilenc millió korona értéke gyümölcsözetlenül maradt.

Mindent összevéve a közmunkák tanácsa az 1912. évben kifejtett munkájának értékével meg sem közelítette azt a 201.500 koronát, amit fölémészt a tanács személyzeti kiadása.